

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gl. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XIII.

V Celovcu, 10. sušca 1894.

Štev. 7.

O položaju.

Politične in narodne razmere v naši državni polovici so še vedno nejasne in zamotane. Vlada, ki je izišla iz koalicije, si ne upa pokazati svojega pravega lica, boji se zamere tako pri Nemcih, kakor pri Slovanih. Slovenci so zdaj, kakor njih poslanci, razcepljeni na dve stranki; toda mnogo upanja do kakih uspehov nima niti ena, niti druga stranka: tisti, ki so za koalicijo, nas ne morejo zagotoviti, da bodo pri tej zvezi za nas kaj pridobili; oni pa, ki so zoper koalicijo, nam tudi nič ne vejo povedati, ali in kedaj bodo v zvezi z Mladočehi kaj dosegli. Mi obžalujemo to neslogo; sicer pa smo tega mnenja, da položaj tistih slovenskih poslancev, ki so v konservativnem klubu ostali, ni ravno neugoden. Oni so takorekoč jeziček na tehtnici. Ako jim vlada ničesa ne dovoli, izstopijo lahko iz Hohenwartovega kluba in s tem najbrže celi klub razderejo. Ako se pa ta klub razbije, razbita je tudi koalicija, ostanejo jej le nemški liberalci in Poljaki, ki so pa oboji preslabi, obdržati vso moč v rokah. Torej je tem slovenskim poslancem mogoče, trdo postopati. Vlada se jih bo gotovo bala, kajti če se zamore ona naslanjati samo na Poljake in nekatere Nemce, nema trdnih tal pod seboj. Zdaj je čas, da slovenski poslanci odločno tirjajo, kar nam je najpotrebnejše. Mi mislimo na latinske šole v Celju in Gorici, na obnovo Kranjske gimnazije, pred vsem pa na ljudsko šolstvo v Istri, Trstu, Gorici in na Koroškem. Gospodarskih potreb seveda tudi ne smemo iz vida spustiti. Ta čas moramo porabiti, dokler imamo še grofa Falkenhayna za poljedelskega ministra, kajti on je pravičen in Slovencem naklonjen. Izsuševanje Ljubljanskega močvirja in pogozdovanje Krasa ste dve nujni zadevi; dokler imamo Falkenhayna, nadejati se je zdatne državne podpore. Za Ljubeljsko železnico se nam ni treba bati, tisto bodo že Celovčani izprosili: potrebna pa bi bila tudi železnica iz Logateca v Gorico. Pri kupčijem ministerstvu bi se dalo morda doseči, da bi se poštno vodstvo prestavilo iz Trsta v Ljubljano in da bi se tej poštini provinciji priklopili še Koroška in spodnja Štajerska; potem bi bilo mogoče, nekaj več ravnopravnosti udomačiti pri teh prometnih zavodih. Veliko pomanjkanje slovenskih sodnijskih in političnih uradnikov nam naklada na-

dalje dolžnost, potegovati se z vso odločnostjo za ustanovo slovenske pravniške akademije v Ljubljani. Tako lojalen narod, kakor smo Slovenci, ki smo za to državo že toliko storili, ima vendar pravico, tirjati tiste naprave, ki so mu za življenje neobhodno potrebne. S tem smo našli nekatere stvari, za katere se je slovenskim poslancem v prvi vrsti poganjati. Ako bi pa nemški „Besitzstand“ ne dopustil, da nam vlada v teh potrebah ustreže, potem je slovenskim poslancem skoraj nemogoče, še dalje podpirati tako vlado in tak sistem. Pretesne zveze z Mladočehi si ne želimo, kajti mi Slovenci smo zvesti katoličani in Avstrijanci; pa tudi zveza z nemškimi liberalci je za nas peto kolo, ako v svoji narodni nestrpnosti in sebičnosti ne popustijo in odjenjajo. Naše zahteve so dovolj skromne; ako se nam pa še to ne privoli, kar nam je za narodno življenje neobhodno potrebno, potem nam ne ostaja drugega, kakor odločno nasprotovati zoper obstoječi politični red in njegove branitelje.

Interpelacija zarad posojilnic.

V seji državnega zbora dne 26. svečana stavili so podpisani poslanci sledečo vprašanje na ministra denarstva in na ministra notranjih zadev: Dne 29. vel. travna 1893, št. 12.885, oziroma dne 14. grudna 1893, št. 28.128, je c. kr. okrajno glavarstvo v Celovcu tamošnjim posojilnicam naročilo, naj predložijo zapisnik tistih vlagateljev, ki niso združniki, in naj naznanijo, koliko odstotkov obrestij tisti dobivajo od svojega denarja. C. kr. okr. glavarstvo v Beljaku je pa dne 1. prosinca 1894, št. 27.801, tamošnjim županom ukazalo, naj pošljejo takim, ki imajo denar v posojilnicah naložen, naj že bodo združniki ali pa ne, blankete (liste), na katerih morajo naznaniti, koliko obrestij dobivajo. Nadalje je c. kr. okr. glavarstvo v Beljaku dne 8. svečana 1894, št. 3225, poslalo razglas na županstva, kateri ukazuje, da morajo vsi tisti, ki imajo denar v posojilnicah naložen, v desetih dneh okrajnemu glavarstvu naznaniti, koliko obrestij dobivajo, sicer bi jih zadela kazen po § 32. patenta o dohodninskem davku. Iz teh uradnih naredeb je razvidno, da hočejo v teh dveh okr. glavarstvih in morda na vsem Koroškem poseben davek naložiti na obresti od vlog pri posojilnicah.

To bi bilo kaj čisto novega in tudi krivično, ker morajo posojilnice po § 7. postave z dne 29. svečana 1874 itak davek plačevati in sicer po 2% od obrestij denarnih vlog.

Postopanje obeh c. kr. okrajnih glavarstev bi tudi oviralo delovanje in razvitek posojilnic, ki so v gospodarskem oziru toliko imenitne, kar se nikakor ne vjema z namerami visoke vlade in visokega državnega zbora; zato si podpisani usojajo prašati:

Ali sta svitla ministra notranjih zadev in denarstva pri volji, odpraviti nepostavno postopanje imenovanih dveh okr. glavarstev in tudi drugim okr. glavarstvom na Koroškem dati potrebne ukaze?

Na Dunaju, dne 23. svečana 1894.

Miha Vošnjak, Klun, Šuklje, Pfeifer, Robič, Povše, Rapp, Doblhammer, dr. Ebenhoch, Dipauli, Treinfels, Rogl, Herk, Morsey.

Tem slovenskim in nemško-konservativnim poslancem izrekamo prisrčno zahvalo, da so se za nas koroške Slovence potegnili. Morda o tej stvari še spregovorimo.

Dopisi prijateljev.

(Kronin dar!) V korist družbe sv. Cirila in Metoda so darovali: Preč. g. Janez Koller, župnik v Štebnu pri Trzinjah, 2 kroni; J. V.—r. iz Ovber 2 kroni; č. g. Simon Bauer, dek. svetovalec, 4 kroni; Slovenska družba pri Šumiju v Proševicah 1 krono. Skupaj 9 kron. Lepa hvala vsem darovalcem! Živeli nasledniki!

Od Vrbskega jezera. (Nesreča. — Drkanje.)

Slišali ste gotovo že o nesreči, ki se je zgodila v nedeljo, 24. dne svečana na ledu pri Stožirju. Drkala se je gospa Širova s svojimi tremi otroci na ledu. Otroci sedeli so na sanéh, ktere je tiščala 18 letna pesterna; na enkrat se vdere (mlad) led, in pet oseb se utaplja; stareji sin se je menda sam skobalal iz vode, gospi podal je Ujčev Šimen, fant iz Dul, jermen, ki ga je od svojih drzel odrešil; triletui sinček pa in dekla morala sta storiti žalostno smrt. Plaval je sinček mrtev na vodi, deklo pa so dobili še le drugi dan iz 9 metrov globoke vode. Bila je to hči bogatega kmeta, iz Tržiča (Feldkirchen) doma, oče vdovec obiskal je hčero še prej ta dan, ter jo hotel seboj vzeti domu, pa prosila

V bolnišnici.

Predragi bralci! Jaz Vas iskreno pozdravljam in upam, da ste vsi zdravi. Kar se mojega zdravja tiče, moram reči, da nisem zdrav. Ležim že kakih štirinajst dni v bolnišnici. Ondan sem se prehladil, zato ker sem šel, ko nam je toča pobila, z raztrganimi črevlji pogledat, koliko je škode naredila. Tako sem se komaj dovelkel v B. . . ško bolnišnico. Sprejeli so me, in gospod zdravnik pravi, da je treba samo malo počitka in potú, potem da bode zopet vse v redu. Jaz tudi tako mislim; zdaj se že prav dobro počutim, tako, da morem Vam pisati to-le pismo.

Meni tu ugaja. Imam lepo, snažno posteljo, mizico pri glavi in po noči luč. Lahko čitam. V sobi smo štirje. Jaz, eden vojak, neki delavec iz tovarne, z mrzlico, in potem star, prismojen črevljar z velikim turom na roki.

Kratkočasno se včasih prav dobro. Stari vojak sedi cele dni in noči na postelji in kadi ga iz kratke pipice. Bil je menda povesod, v vsaki deželi na svetu in pripoveduje raznovrstne reči, — je odkritosrčen in dober mož. Predvčerajšnjim mu je poslala neka gospá nekoliko suhih klobas; dal mi je tudi, in jaz, kakor je človek včasih požrešen, snedel sem dve, in zdaj mi je zopet hujše. Toda — jaz z onim vojakom vklub temu vendar rad govorim.

Včeraj popoldne je prišel gospod zdravnik in nas je „vizitiral“. Ko je prišel k črevljarju, rekel je, da si mora dati tur rezati. Črevljar pa je začel vpiti in kričati, da tega ne dovoli. Ali gospod

zdravnik je poklical dva strežaja, ta sta ga držala, in zdravnik je rezal. Črevljar je vpil, kakor da bi mu kdo kožo s hrbta drl. Stari vojak je sedel na postelji, gledal črevljarja in sem ter tja pljunil na tla. Ko je zdravnik končal in rano obvezal, oglašil se vojak:

„Gospod zdravnik, oprostite, da Vas kaj vprašam; ali znate to novo postavo, ki so jo nedavno skovali?“

Zdravnik odgovori: „Ne! kakšno postavo pa?“

„No, da smejo zdaj biti tudi črevljarji botri.“

„Kaj pa prej niso smeli?“

„Ne“, vrtel je vojak s staro glavo — „saj to tudi ni v redu, da smejo zdaj biti. Kako pa, prosim, more črevljar kot boter, ko ga duhovnik vpraša: »Ali se odrečeš hudiču?« odgovoriti: »Odrečem!« Kaj pa ne veste, da je hudič poglavar vseh črevljarjev?“

Zdravnik se je smejal in črevljar je skočil s postelje in ves razjezen je začel vpiti: „Tega jaz ne bodem trpel! Jaz sem pošten rokodelc. Imam svoj »Lehrbrief« in mi črevljarji nismo nobeni hudiči! Jaz Vas bodem tožil! Jaz takega zmerjanja ne bodem prenašal! Mi črevljarji smo pošteni rokodelci, kakor mesarji in krojači! Oh, da so me moja mati — —!“ kričal je, letajoč po sobi.

„Glej, glej, saj ste vi že zdravi,“ čudil se je vojak.

Črevljar zaslišavši to, zlezel je hitro v posteljo pod odejo in začel vnovič vzdihovati.

Vojak si je tlačil svojo pipico in obrnivši se k meni, reče: „Jaz takšnega neumnega stokanja in vzdihovanja ne morem slišati. Režejo mu tur, in on vpije, kakor bi ga »šintar« (konjederec) drl.

To sem jaz videl druge reči rezati in niso tako vpili. Takšna baba, kakor oni tam-le je — — eh, zastoj bi govoril!“

„In kje pa ste videli takšne reči?“ povprašal sem.

Vojak si je prižgal pipico in mahnil je z roko: „Hm, kje! Saj sem služil pod Radeckijem! To je bil general! »Habt Acht! Presentirt!« komandiral je in stegnul roko k glavi. »Ta bi bil Pruse naklestil!« Ko je pred bojem rekel: »Otroci, zdaj bodemo molili! in potem komandiral, — oh, to je slo!“

„Bog mu daj nebesa!“ oglašim se zopet.

„V nebesih je, v nebesih je!“ vpil je stari vojak navdušeno in oči so mu žarele. „Temu je Bog moral dati nebesa! Zmirom ko slišim svirati Radecky-marš, solze me polijó, — če tudi sem že star in plešast dedec.“

„Ali, kaj pa sem hotel pripovedovati?“

„Že vem! No, ko je bilo po boju, bil sem komandiran v bolnišnico. Bilo je tam bolnikov in ranjenih vojakov, da je bilo strah! Usmiljene sestre niso mogle vsega opravljati, mi vojaški smo jim pomagali. Čakajte no, kje pa je ta bolnišnica bila? Na Tirolskem je to menda bilo, — ako se ne motim, — eh, kaj pa pravim, na Tirolskem — Neuštift! da, v Neuštiftu je to bilo!“

„In kaj je tam bilo?“

„Počakajte in pustite me govoriti! Kaj pa morem vse na enkrat povedati? — Torej tam je bilo bolnikov, da je bilo strah! To vam je bilo stokanja in vzdihovanja! Duhovnik je hodil neprenehoma iz ene sobe v drugo, tolažil in spovedoval. Vsak trenutek je nekdo umrl. Položili so ga v trugo, peljali na pokopališče, vrgli v jamo in trugo so zopet pripeljali nazaj, da bi noter položili dru-

je, naj jo v prijetni službi pusti. Letošnje ledne veselice so se torej s prav žalostnim prigradkom končale. Led nad jezerom letos ni bil tako močen in varen ko druga leta; ker ni bil s snegom pokrit, je ves prepokan in zlasti ob bregih in nad topicami nezanesljiv. Prišlo je to zimo po tem ledenem mostu precej tujcev na Otok, posebno pa Celovčanov. Pri letošnjem tekanju za stavo dobili so prve tri premije trije fanti iz Pričice. Drkanje po drzljah, po smrtnicah tukaj ni več samo zabava in le gol kratek čas, marveč tudi že zaslužek in potreba. Tukaj vse zna na drzljah: pridrkajo se k službi Božji, zadrkajo svoje pridelke po saneh v mesto, podrkajo posli hitro, kamor jih pošlješ, in si tudi marsikdo lepih denarcev zasluži, kedar kako utrujeno gospo sme na sanéh zatiščati nazaj v mesto. Razun zgoraj popisane se hvala Bogu letošnjo zimo na našem jezeru ni pripetila nesreča. Seveda je marsikdo se nehote po Kneippovem ravnilu moral kopati, ker ni bil dosti previden. Pa da bi nas Bog le nagle in neprevide ne smrti obvaroval zlasti zdaj vigredi, ko led crkati začne. Slišali smo tudi, da bodo v Porečah letos povikšali farovž za eno nadstropje, in prizidali cerkvi nov turn in prostor za gospodo. Dne 6. sušca bila je komisija zavoljo tega tam. (Po moji pameti bi bilo tudi jako koristno, ako bi se napravila pred velikimi vratmi streha zoper dež in solnce tistim, ki imajo slabo navado, pred cerkvijo postajati.) 15. dne svečana sta iz Celovca pobegnili dva trgovska učenca: France Rosulek in Oton Schlebnik njima je ime, prvi je star 18, drugi pa 15 let. Pravila sta menda svojemu znancu prej, da pojmeta k marinarjem na morje ali pa v Ameriko. Nikdo do zdaj ne vé, ali sta še živa, in kje da sta, pa dolgo ne bota mogla potovati, ker sta šla brez potrebnih denarjev in spričal.

Od Soteske. (Resnice se bojé!) Že v 6. „Mir“-ovi številki sem opozarjal, kako „vestno“ poročča „Bauernzeitung“ o deželnem zboru, t. j. kako za molči vse to, kar njenim urednikom in kruhodajalcem ne ugaja, in kar bi znalo ljudem, ki še sami mislijo in ne prežvekujejo le čenč, kakoršne se jim drobijo na „bauernbundarskih“ shodih, odpreti oči! Kakor o humberskem spomeniku, tako so čisto zamolčale tudi razpravo o postrežbi v deželni bolnišnici, ko se je govorilo o tako važni stvari, ali se naj pokličejo v novo bolnišnico katoliške usmiljene sestre ali protestantske dijakonise! Mislim, da ravno to važno vprašanje najbolj zanima kmete! A „Bauern(?)zeitung“ ravno to zamolči! Ali je to pošteno?? No, gospodje, vedno bolj kažete, da se resnice bojite! — Tudi „naš“ poslanec Fr. Kiršner je „moško“ glasoval zoper Einspielerjev predlog! Sedaj naj pa zopet reče, da zastopa „koristi“ svojih volilcev!! To mu k večjemu verjamejo še tisti, ki so ga nedavno „enoglasno“ volili „častnim“ občanom!

Iz Loč. (Bekštanjaska posojilnica) je imela dne 2. svečana t. l. pri Pložu svoj občni zbor, h kateremu je prišlo 7 odbornikov in 43 zadružnikov. Poročilo o osmem upravnem letu 1893. povzamem sledeče: Na novo je pristopilo 28 udov, iztopilo 23, ostalo koncem leta 332, ki imajo deležev za 532 gld. 74 kr. Denarnega prometa je bilo 162.117 gld. 37 kr., 10.470 gld. 27½ kr. več, kakor 1892 l. Hranilnih vlog se je vložilo

zega. Ljuba duša, k temu je treba korajže! — Tako, zdaj pa, da ne pozabim svojega govora: ležal je tam tudi neki dragonec iz Češkega, imenoval se je Karol. — Kako se je pisal, tega pa ne vem več. Prosim Vas, kdo pa si more vse zapomniti! Človek toliko ljudi na tem svetu spozna — —“

Le dalje pripovedujte!“

„No menda si smem prižgati?“ mrmral je vojak in prižgal nalašč precej dolgo. „Oni Karol torej je imel roko precej razsekano! Neki laški »kerlc« mu je presneto posvetil. Revez zvijal se je od bolečine, in ko so mu zdravniki rekli, da mu bodo odrezali roko, tresel se je na celem životu. Ali tam ne poznajo nobene šale. Vzeli so ga ajde! ž njim na mizo. Usmiljena sestra mu je božala lice, brisala pot, tolažila, pa vse zastonj: on je stokal, da se je človeku sreč krčilo. Že so ga hoteli k mizi privezati, da bi se ne mogel zganiti, — kar na enkrat začnejo ob treh zvonovi zvoniti. Bilo je to v petek. Dragonec pogleda usmiljeno sestro in vpraša: „Čemu pa zvonijo?“

„Ob treh je,“ rekla je sestra. „Danes je petek — veste? Ob tej uri je umrl Kristus za nas na križu. Prijatelj, bodite potrpežljivi in darujte mu svojo bolečino!“

Vojaka so solze polile. Vsedel se je po konci, vzela z desnico bolno levo roko, povzdignil jo in rekel, kakor v zamaknjenosti: „Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, jaz ti darujem to-le svojo bolno roko! Gospodje zdravniki, režite, jaz bodem tiho držal.“ Mi smo ga gledali, kakor kak čudež. Zvonovi v mestu so zvonili, zdravniki so rezali, in usmiljena sestra je molila. Ko je bilo vse končano, shranil je zdravnik, ki je rezal, svoje nožičke v

17.864 gld. 93½ kr., izplačalo 15.360 gld. 17 kr., ostalo 54.781 gld. 90 kr. Posojil je izdanih 62.612 gld. 286 zadružnikom. Upravnih stroškov je bilo 151 gld. 96 kr., čistega dobička pa 874 gld. 85 kr., ki se je razdelil po sklepu občnega zbora tako-le: 250 gld. za delovanje itd.; 50 gld. za napravo orgelje Loški cerkvi, 50 gld. za popravo altarja Pečniški cerkvi, po 20 gld. za otroke Pečniške in Loške šole, 10 gld. družbi sv. Cirila in Metoda, 474 gld. 85 kr. pa pripade rezervnemu fondu, ki iznaša sedaj 2601 gld. Te številke pač pričajo o lepem napredku naše posojilnice. Bog pomozí tudi v bodoče!

Iz Loč pri Beljaku. (Občni zbor naše posojilnice) se je vršil dne 2. svečana pri Pložu. Udeležba je bila jako živahna, kajti prišlo je poleg odbornikov še 43 zadružnikov, ki zastopajo 1220 gld. v deležih. Prometa je bilo lani 162.117 gld. Zadružnikov je 332. Vložilo se je 17.864 gld., izplačalo pa 15.360. Čistega dobička je bilo 874 gld. 85 kr. Od tega se je podarilo 50 gld. za orglje v Ločah, 50 gld. za popravo altarja v Pečnici, 40 gld. za revne šolarje v Ločah in Pečnici, 10 gld. za družbo sv. Cirila in Metoda. Nadalje se je dalo 250 gld. za posojilnične potrebščine, ostalih 474 gld. 85 kr. pa pripade rezervnemu zakladu (založni). Vsi prejšnji odborniki so se na novo izvolili, namreč g. Janez Gailer, ravnatelj; č. g. župnik Jak. Knaflič, blagajnik; Janez Bohinjec, France Lesjak, Matej Markovič, odborniki; Jožef Arnežec in Šim. Eichholzer, računska preglednika. Uradna dneva sta nedelja in pondeljek. Prihodnji občni zbor bo dne 2. svečana 1895 pri Pložu v Ločah. Bog daj tudi zanaprej svoj blagoslov!

Iz Št. Lenarta pri sedmih studencih. (Slovenske posojilnice so našim nasprotnikom trn v peti.) Iz poročila, ki se vam je poslalo, razvidite, kako lepo deluje naša posojilnica. Ljudje so pokazali že v prvem letu, da imajo do tega zavoda popolno zaupanje. Kar nakrat si je nekdo izmislil sredstvo, s katerim bi se naj ljudem vzelo to zaupanje. Dne 20. svečana je dal namreč župan Podklošterski razglasiti, da se morajo vsi oni, ki imajo v naši posojilnici naložen denar, izkazati, koliko „činža“ dobivajo, ker se jim bode od tega zaračunal dohodninski davek (Einkommensteuer). Sklicuje se na neki patent iz l. 1849., ko še ni bilo ne sluha ne duha o naših posojilnicah. Javljamo, da se ni treba nobenemu vlagatelju pri naši posojilnici ozirati na to oznanilo, ker je to popolnoma neopravičeno. Državni poslanec in načelnik zaveze slovenskih posojilnic g. M. Vošnjak je v tej zadevi tudi že stavil v državnem zboru interpelacijo do gospoda ministra notranjih zadev in financ. Časi so minuli, gospodje, ko ste počenjali z nami ubogimi kmeti, kakor ste hoteli. Zdaj že vemo, kam se nam je obrniti, kedar nam hočete delati krivico.

Iz Št. Lenarta pri sedmih studencih. (Zlobnost naših nasprotnikov.) Ko je imela naša podružnica v nedeljo dne 28. prosinca t. l. v gostilni pri „Majerču“ svoj redni občni zbor, vihralo so iznad Majerčeve hiše cesarske in slovenske, iznad zvonika pa koroške zastava. — To je posestnika Fröschla, nad osemdesetletnega starca, ki je prišel k nam kot priprost fužinski delavec in si je med nami Slovenci pridobil precejšno bogastvo, tako razjarilo, da je koj poslal k Šent-Lenartskej

torbo, ter ukazal drugim: „Zavežite!“ in obrnivši se, obrisal si je solze. Videč, da sem to zapazil, zarenčal je: „Kaj gledaš? Tam glej in uči se, kakšen mora biti vojak!“

Stari vojak je obmolnil in pozabil kaditi. Tudi črevljar je nehal vzdihovati, in delavec, ki je imel mrzlico, se je prekrižal in začel moliti. Meni se je zdélo, kakor da bi angelj mirú letel skozi bolnišnico. —

O sveta vera! kaj bi mi pozemeljski sinovi bili brez tebe!

Ti si luna jasna, ki raztrgavaš črne oblake in svetiš tožnemu popotniku na ozko stezo. Ti si lačnemu, kakor mana v puščavi, žejnemu kakor studenec v skali. Ti stojiš pri človeku v nevarnosti, kakor svetovalka, v boju kakor varuhinja, v boleznih kot usmiljena sestra in v smrtni uri angelj Božji. Ti prihajaš z dežem k nam na zemljo in z nami zopet proti nebu stopaš, kjer obstojiš kot lepa mavrica. Ti nas revne ljudi spreminjaš v otroke Božje in dediče nebeske.

O sveta vera, kaj bi mi pozemeljski sinovi bili brez tebe! — —

In ti, ljubi bralec, posnemaj izgled onega vojaka, daruj Bogu vse svoje križe in težave. S tem si bodeš svoje včasih težavno življenje olajšal in pridobil nebesa. Iz češkega — Svečan.

Iskrice.

Prevzetnost navadno sedi pri zajutreku z obilnostjo, pri južini z revščino in pri večerji s sramoto pred svetom.

kramarici po nekaj metrov črnega platna in razobesil iznad svoje hiše črno zastavo, rekoč, da hoče s tem pokazati, da želi Slovincem smrt. Ne šteli bi tega staremu možu v zlo, ker vemo, da postanejo starčki včasih pravi otroci, ko bi ne bil pokazal svoje zlobnosti še na drug način. Strogo je namreč prepovedal vsem, ki pri njem delajo, udeležiti se občnega zbora naše podružnice. Eden se je pa vendar udeležil, in drugi dan je zgubil službo. — To je zlobnost, oče Fröschl, nasproti Slovincem, med katerimi že tako dolgo živite in kateri so vam pomagali do pridobljenega bogastva.

Iz Zelinj. (Redka slovesnost.) Na prvo postno nedeljo smo imeli pri nas redko in lepo svečanost. Naš prejšnji provizor, preč. g. M. Ražun, sedaj stolni kaplan v Celovcu, so nam s sodelovanjem domačega čast. gosp. provizorja V. Valeša in č. g. K. Kirchmayerja, provizorja iz Št. Jurja, blagoslovili nov sv. križev pot. Po prvi sv. maši neslo je sedem fantov in sedem ovenčanih deklic v sprevedu podobne iz farovža v cerkev in poleg vsake podobne ste dve deklici svetili. Potem so podobne blagoslovili in med tem, ko so se podobne obešale, molili smo sv. križev pot. Zdaj so stopili č. g. M. Ražun na leco ter nam z ginljivimi besedami razložili, kako je naša sv. vera edino prava, ker njeni začetnik ni kakor začetniki drugih ver, zginil s smrtjo, ampak tretji dan zopet vstal in tako pokazal, da so nauki, ktere je učil, večna resnica. Po pridigi je bila slovesna sv. maša in potem Te Deum laudamus. Pristrčna zahvala vsem čast. gospodom duhovnikom, posebno pa č. g. M. Ražunu za vse stroške in njih obilen trud, kterege so imeli s tem, da so dobili dovoljenje za blagoslovljenje iz Rima in od škofa; pristrčna zahvala pa tudi za to, da so v svoji izgledni radodarnosti prvi blage volje v ta namen darovali znaten prispevek in tako s svojim izgledom farane spodbudili, da je z veseljem vsak po svoji moči daroval za ta blagi namen. Naj bi nas novi križev pot spodbujal pogosto k premišljevanju trpljenja Križanega in tako bil naš posrednik do naše časne in večne sreče. Omeniti moramo, da nam je slike naredil g. Iv. Jagodič, slikar v Kranju, v našo popolno zadovoljnost in prav po ceni. Okvirje, križce in napise pa je naredil g. A. Progar, akademski podobar v Celovcu, kateri nam je lansko leto tudi že okusno olupšal in ozaljšal vse štiri altarje, prižnico in orglje. Obadva imenovana gospoda vsem čast. cerkvenim predstojništvom najtopleje priporočamo.

Iz Krčanj. (Zahvala.) Štejemo si v dolžnost tem potom objaviti popolno zadovoljnost in zahvalo gospodu učitelju Ferdinandu Kokajl-u, ki se je 23. grudna 1893 od nas preselil v Vogrče, za njegovo neumorno delovanje, za blagor in pravo izgoj izročene mu mladine. Služboval je pri nas vestno skozi štiri leta in štiri mesece ter ustrezal našim željam in zahtevam s tem, da je mladino poučeval v slovenščini.

Iz Tinjan. (Posojilnica v Tinjah) je imela l. 1893. prometa 12.985 gld. 49 kr., torej vsako leto svojega obstanka 3 tisočake več. V teku minulega leta je pristopilo 16 udov, odstopila sta pa 2, torej šteje zadruga 97 udov, ki imajo v deležih 599 gld. Posojeno je 9636 gld. 04 kr. Stanje vlog s kapitalizovanimi obrestmi je 9248 gld. 82 kr. Rezervni fond koncem l. 1893 znaša 50 gld. 10 kr. Čisti dobiček pa 72 gld. 57 kr., akoravno je posojilnica za 25 gld. novega inventarja nakupila. Akoravno niso to tako velike številke, kakor mnoge posojilnice imajo, vidimo iz njih vendar močen in lep napredek. Hvala gre posebno trem udom načelstva, ki se veliko žrtvujejo za našo sveto stvar in sicer brezplačno. Tudi deleži nobenih obrestij ne prejemale, ker dosedaj noben občni zbor tega ni privolil.

Iz Dunaja. (Časnikarski kolek.) V proračunskem odseku je dr. Kaizl predlagal, naj se odpravi kolek pri časnikih in koledarjih. Denarstveni minister pa o tem noče nič slišati. On pravi, da mu nese časnikarski kolek 1.620.000 gld. na leto; tega denarja pa ne more pogrešati. S tem odgovorom pač ne moremo biti zadovoljni. Časnikarski kolek je krivičen in poguben, ker silno obdačuje dnevno literaturo, torej otežuje in ovira duševni razvoj narodov. Velikih judovskih listov ta davek ne boli preveč, ker imajo po 10 do 20 tisoč naročnikov, poleg tega pa dobivajo še zdatno podporo od raznih bank in velikih podjetnikov. Manjši listi po deželah pa so navezani na samo naročnino pičlega števila svojih bralcev; pičlo pa je to število zavolj koleka, ker se mora list za toliko podražiti, kar kolek stane. Ako izhaja list vsaki dan, stane kolek okoli treh goldinarjev na leto; brez koleka bi se mogel list morda dati za 12 gld., zavolj koleka pa se mora cena povišati na 15 gld., katerih vsak ne zmaga lahko. Časnikarski kolek je tudi kriv, da se marsikteri list spridi; denarne zadrege prisilijo lastnika, da išče podpore pri bogatih, potem mora pa list tako pisati, kakor bogatim ugaja, in to je navadno v škodo rev-

nega ljudstva. Ko bi le hoteli, bi časnikiški kolek lahko odpravili, tisti denar bi lahko drugje prihranili, saj dostikrat cele milijone za nepotrebne reči izmečejo. Naj bi delali dobro zunanjo politiko, da bi ne trebalo toliko vojakov, že pri tem bi se vsako leto lahko prihranilo mnogo milijonov, ki bi se lahko porabili za koristne reči. Tudi to ni prav, da se koledarji dražijo s kolekom. Mnogo revnih ljudij dostikrat celo leto nema drugega berila ko kak koledar, čemu se takim obdačuje ta pičila dušna hrana? Družba sv. Mohorja bi prihranila lep denar, ko bi se odpravil koledarski kolek. Nemški listi odločno pišejo za odpravo teh dveh kolekov; morda pa to vendar kedaj dočakamo. Na Slovenskem bi marsikteri list rad izhajal vsaki teden, ko bi se lastniki ne plašili pred časnikiškim kolekom. Zato bodo gotovo tudi naši poslanci glasovali za to olajšavo, ktera bi največ koristila manjšim listom in malim národom.

Glasovi nasprotnikov.

„Kärntner Nachrichten.“

Tako se imenuje nova zvezda, ki se je na nemškutarskem časniškem obnebu pokazala prvič dné 26. svečana t. l. Izhaja pa vsako soboto v ultranemškem Beljaku, duševni očetje so strastni privrženci dr. Steinwendrovi, izmed katerih se odlikujejo nek dr. Klementschtisch, Tschebull, Srstka, in kar je več takih — „pragermanov“. Kar na prvi strani prve številke svojega lista nam je nemško-nacionalna „gospôda“ pokazala svoje rozičke. Ustanovili so novi list sicer zoper „Deutsche Allgemeine Zeitung“, ktere so se tudi Nemci že naveličali, pa zoper nas Slovence si boste stara in mlada „Beljaška“ složno podali roke, da nas čim hitreje pohrustajo, — ali kaj!? Že v prvi številki se „Nachrichten“ zaletavajo v nas; bôdejo jih v oči slovenske šole, slovenske posojilnice. Menda ohola in oblastna gospôda res že misli, da je ves Korotan, od Turskih planin do Karavank, od Gornjega do Spodnjega Dravograda že čisto — „tajč!“ No, pa se grozno motijo! Po nemški se pravi taki bolezn, kakor jo imajo že sedaj uredniki Beljaškega lista, „Grössenwahn“. Toliko pa smo že videli iz prvega lista, da tudi „Kärntner Nachrichten“ nemškutarskega zelja še ne bodo zabelile! —o—

Politični pregled.

V proračunskem odseku je rekel ministerski predsednik knez Windischgrätz, da hoče sedanja vlada vsem národom pravična biti. To bi nas veselilo, pa s samimi besedami nismo zadovoljni, mi hočemo dejanja videti. Na vprašanje, kdaj se bo odpravilo izjemno stanje v Pragi, je odgovoril, da bi on to sam rad, pa mladočeški voditelji morajo prej upljivati na ljudstvo in pomiriti duhove, potem še le postane izjemno stanje nepotrebno. — Vlada je že izdelala načrt novega volilnega reda za državni zbor v glavnih potezah in ga predložila v pretres voditeljem treh velikih strank. Čuje se, da prememba meri na to, da se bo volilna pravica podelila vsem tistim, ki plačajo kak cesarski, direktni davek in če bi bilo tudi le nekaj krajcarjev, in vsi ti bi volili v posebni kuriji vsega 43 poslancev in za toliko bi se število poslancev potem pomnožilo, kajti druge kurije bi obdržale dosedanje število poslancev. Ta sprememba pač ne bo zadovoljila nobene stranke; toda počakajmo, da celi načrt pred oči dobimo, potem bomo o tej stvari že povedali svoje misli. — Vlada je državnemu zboru predložila novo krošnjaško postavo, in kupčijske pogodbe z Rumunijo in Španijo. — Dr. Gregorec je stavil na vlado vprašanje, če so jej znane neradne razmere na Celjskih latinskih šolah, ali jih misli odpraviti, in kedaj misli tam ustanoviti slovenske paralelke. — Iz besed finančnega ministra posnamemo, da se bo uravnava denarne veljave s tem začela, da bodo papirnaté goldinarje in nekaj petakov not potegnili, namesto njih pa bodo med ljudi dali za kakih 40 milijonov srebrnih kron in menda ravno toliko srebrnih goldinarjev. Za promet ta novotarija ravno ne bo pripravna. Kajti cekinov se še ni nadejati tako kmalu, drugega denarja v vrednosti 5 gld. ne bo; ako bo hotel kdo par volov na sejmu kupiti, moral bo seboj prinesiti celo vrečo srebrnih goldinarjev ali pa kron, kakor so včasih stare „evancigarce“ v vrečah nosili. Kupili bodo tudi nekaj zlata, pa tistega ne bodo med ljudi dali, ampak v blagajnico denarne banke, da bo mrtev tam ležal, mi bomo pa obrestni plačevali od njega. Od cele denarne uravnave nemamo drugega dobička, kakor da bomo morali vsako leto nad šest milijonov goldinarjev več davkov plačati, namreč za obrestni od posojila, s katerim so nakupili nekaj

zlata in srebra. Nekteri pa še mislijo, da tisto zlató, ki bo mrtvo v kasi ležalo, nema drugega namena, kakor da se bo porabilo za prihodnjo vojsko. — Gornjekoroški mestjani so spet srečni, da imajo na novo svojega Steinwenderja za poslanca. Dnó 3. sušca je bil namreč z veliko večino zopet voljen. Mi ga jim ne zavidamo; njegova najmočnejša stran je sovraštvo do Slovencev, ki mu nikoli niso nič žalega storili, sicer pa je svojo nezmožnost pokazal pri raznih prilikah; posebno se je osmešil, ko se je toliko poganjal za vravnava valute (denarne veljave), o ktereji smo ravno povedali svojo misel.

Na Angleškem je odstopil ministerski predsednik, slavni Gladstone. Mož je že v 85. letu, in zdaj je še na očéh zbolel, torej ne more več opravljati tako težavne službe, kakor je krmilo velikanske angleške države. Gladstone je bil moder in pravičen mož, zgodovina ga bo štela med najboljše državnike vseh časov. Čeravno protestant, je vendar s sv. stolico v Rimu vedno prijazno občeval, kar se od angleških torijevcev (Gladstonovih nasprotnikov) ne more ravno trditi. Gladstone je bil prijazen Francozom in Slovanom; za Bolgare se je gorko potegnil in jim s svojo uplívno besedo mnogo koristil. Vsem je tudi znano, kako si je Gladstone prizadeval, da bi pomagal ubogim Irceem. Lahko se reče, kedar je Gladstone za krmilo prijel in vlado nastopil, kar se je večkrat zgodilo, veselili so se vsi kristjani in vsi zatrti národi; samo Nemci so bili žalostni, kajti oni ljubijo le take državnike, ki sovražijo Rim (papeža), Francoze in Slované. Prej ko je Gladstone odstopil, je še vojsko napovedal angleški gospodski zbornici, ktereji je očital, da že 50 let nasprotuje poslancem národa in vsak napredek ovira in zabranj; národ naj govori in sodi in naj se gosposka zbornica tako preustroji, da ne bo zavornica vsega napredka. — V Srbiji še vedno ni miru. Razpor med kraljem in radikalno stranko žuga roditi resne nasledke. Zdaj po vsej deželi ljudi lovijo in zapirajo, ako ne odobrujejo nepostavnega postopanja bivšega kralja Milana. Nek angleški list svetuje, naj se Srbija med Avstrijo, Rumunijo in Bolgarijo razdeli! Bi bilo res skoro najbolje, kajti prej ne bo miru.

Gospodarske stvari.

Sadno drevje ob cestah. Kdor je kdaj potoval po Nemčiji, zlasti po nekterih južnih državah, je z veseljem opazoval dolge in lepe sadne drevored ob javnih potih in cestah. Prijetno je potniku potovati v drevesni senci in opazovati lepo cvetje spomladi, sadje pa jeseni. Taki drevoredi so pa tudi velikega pomena za národno gospodarstvo. Samo na Virtemberskem se je l. 1878 za 8 milijonov mark sadja pridelalo ob cestah. To je gotovo lep dohodek za deželo.

Sadno drevje je pa tudi iz družih ozirov bolj priporočati za take drevored, kakor mnoga sedaj navadna drevesa. Lipe, plantane, brsti, javorji, jeseni, zlasti pa jagneta ob potih so le preveč rada prava gnezdišča za kebre, španjske muhe itd.

Za drevored ob cestah so posebno pripravne jablane, hruške, češnje, slive in češplje, pa tudi konstanji in orehi. Drevesnice ob cestah vzbujajo veselje do sadjarstva sploh in poleg tega pa deželi pridobivajo dobro ime.

Kraji ob cestah so posebno pripravni za nasajanje dreves. Blato, ki se izpira iz ceste, je jako rodovitno. Sadno drevje sadi se na robu ceste ali pa poleg ceste. Najbolje je, če je tako drevje pod nadzorstvom cestnega osebja.

Pri zasajanju taci drevoredov je pa treba vendar precej pozornosti. Izbrati se morajo le močna zdrava drevesca. Gledati je na to treba še bolj, nego pri sajenji drevja na vrtu. Drevesa ob cestah so razpostavljena bolj raznim neprilikam, nego drevesa na vrtu.

Gledati je pa tudi treba, da se ta drevesa pravilno goje, zlasti, da se ne spridijo z obrezovanjem. Bolje je, če se drevesa ne obrezujejo, kakor če se napačno obrezujejo.

Pri nas na Slovenskem še skoro nikjer nimamo ob cestah sadja, dasiravno so naši kraji posebno za sadjarstvo pripravni. Ker imamo pa že več dobro vredenih šolskih vrtov, bi marsikje drevesce za take drevored ne bilo težko dobiti, zato mislimo, da bi lahko županstva in učitelji ter drugi vplivni možje lahko kaj storili v tem oziru.

Poslednji čas se je jel tudi v naših krajih izdelovati sadni mošt. Obcestje bi pa bilo zlasti pripravno za vzgojevanje tacega drevja, ki daje sadje za mošt. Posebno tepke bi po svoji trdni naravi dobro uspevale ob cesti.

Čez štiri leta bodemo slavili petdesetletnico slavnega vladanja Njega veličanstva cesarja. Pri tej priliki se bodo ustanovljale razne dobrodelne naprave. Mari bi ne bilo umestno, da bi se morda v spomin kje napravila sadna drevesnica, ki bi

potem še pozne rodove spominjala tega veselega dogodka.

Opozorili smo svoje čitatelje na važnost drevesnic ob cestah in pričakujemo, da naše besede niso pale na kamen, da bi usahnele, pa tudi ne med trnje, ki bi jih zadušilo, temveč na rodovitno zemljo, da obrodé stoteren sad. „Nov.“

Novičar.

Na Koroškem. V kamnolomu pri Št. Mohorju se je utrgala plast pečevja in ubila tri delavce. — V Guštanju se je v hlevu zadušil hlapec Janez Richter, doma iz Prevalj. V hlev, kjer je spal, je prinesel žrjavice, iz ktere izpuhti strupena ogljena kislina. — Letos je spet hroščevo leto in bo spet mnogo te škodljive golazni. Največ kebrov bi lahko pokončali šolarji pod nadzorstvom učiteljev. — V Celovcu je v 64. letu svoje starosti umrl Janez Pscharzer, učitelj gluhonemih, vse skozi pošten in priljubljen mož. Služboval je 43 let in bil odlikovan z zlatim križcem. — Zgorela je Jurčeva pašta v Lešah v zgornjem Rožu. Škode je 700 gld. — Drevo je stlačilo hlapca Andreja Vraza, doma iz Medgorij, ki je zdaj služil pri Inzingerju (Hofmanu) v Mohličah.

Na Kranjskem. „Národní dom“ v Ljubljani se bo letos zidati začel. Zidal ga bo znani slovenski rojak Filip Zupančič za 68.000 gld. Vsi stroški pa so preračunjeni na 166.000 gld. — Tudi se bo v Ljubljani zidala nova poštna hiša, tam, kjer je zdaj Lukmanova hiša. — V Blejskem jezeru je utonila 12letna šolarica. — Upokojeni župnik Anton Jakšič so svoje posestvo pri Krškem podarili usmiljenim bratom v Novem mestu. — V Cirknici dobijo notarja. — V Ljubljani je nekdo našel bukvice od hranilnice in šel je brž tja, da bi denar vzdignil. Toda ženska, ki je bukvice zgubila, je bila že prej tam in prepovedala izplačati, če bi kdo prišel po denar. Zato so tička prijeli, in namesto denarja je dobil ječo. — V Metliki sta šla dva inženirja, da zmerita železnico od Novega mesta do Karlovca. — Zgorela je Martinova hiša na Policah pri Naklem. — Za pogorele v Št. Petru se je nabralo 577 gld. — Pogorel je Radelj v dol. Ponikvah.

Na Štajerskem. V Topolovcu pri Koprivnici so roparji napadli kmeta Hlebca in mu vzeli 250 gld., ktere je v Brežicah dobil za vole. — „Zabavne knjižnice“, ki jo izdaja učitelj A. Kosi v Središču, izišel je 3. zvezek. — Načrt za železnico Velenje-Dravograd je vlada že odobrila. — Na Dobrni so ustanovili bralno društvo. — Na kant je prišel gostir v Celjski kazini. „Ali mu niso mogli pomagati Celjski Nemci, ki so tako bogati, da še v postnem času plese napravljajo?“ praša „Sl. Gosp.“ — V Studencih pri Mariboru ste pogoreli dve koči. Pri tem ste se dve ženski močno opekli. — V Mariboru so natakariji napravili ples zdaj v postnem času. Toda veselje jim je bilo skaženo: Theodor Deutsch, trgovec s kuretino, je pričel plesati, a med plesom se je mrtev na tla zgrudil. Prst Božji!

Na Primorskem. V Opatijo pridejo letos visoki gostje, namreč nemška cesarica z otroci, dva ruska velika kneza in morda tudi ruska carica s princezinjo Ksenijo. — Za vikarja v Bilje pride č. g. Anton Pahor. Biljanski kaplan č. g. Andrej Pavlica pa gre za kornega vikarja v Gorico. — V Volčjem Gradu pri Komnu so ustanovili bralno društvo.

Po drugih deželah. Naš svitli cesar s cesarico bivata zdaj na južnem Francoskem v prijetnem podnebu okrog Mentone. — Bukvarna Freytag in Berndt na Dunaju (VII., Schottenfeldgasse 64) izdala je lep zemljevid, kjer se vidi, kako so razne vere po svetu razširjene. Stane 1 gld. 20 kr. — Naši vojaki od pehote dobijo novo obleko in sicer sivo. — Hud vihar je bil v državi Teksas v Ameriki. Mnogo hiš je porušenih. — Na Dunaju je bila pravda zoper 14 anarhistov. Dobili so po 2, 3, 4, 8, 10 let ječe; 6 je bilo oproščenih. — Rumena mrzlica razsaja v Rio de Janeiro, glavnem mestu Brazilije. Vsaki dan imajo po 60 mrličev. — Nanagloma je umrl Dunajski župan dr. Priks. — Na Francoskem si je neki fužinski gospodar izmislil dober pomoček zoper pijančevanje mladenčev. Kdor njegovih delavcev ni še star 21 let, ne dobi sam tedenske plače, ampak po denar mora priti oče ali pa jerob. — Vojaški duhoven Skacelj je bil v Bosno prestavljen, ker je, zvest cerkvenim predpisom, branil se pokopati v dvoboju padlega vojaškega zdravnika. Vojaški mil. g. škof Belopotocki so ga pa pohvalili. — V Grenoblu na Francoskem so nedavno 72letnega moža posvetili v duhovnika. Ko mu je žena umrla, šel je v samostan in se začel učiti bogoslovja, kar mu je še srečno šlo spod rok, kakor kaže uspeh. — Na Dunaju so zaprli Juda Samuela Schwarzja, ki je več ljudij osleparil skupaj za 250.000 gld.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Mil. g. knezoškof Jožef bodo cerkve ogledali in birmovali (ako se pozneje drugače ne določi) v naslednjih krajih in naslednje dni: meseca mal. travna dné 14. v Malem Št. Vidu, 15. v Perneggu, 16. v Gradneggu, 17. v Meiseldingu, 18. v Št. Salvatorju, 19. v Silbereggju, 21. v Kirchbergu, 22. v Svincu, 23. na Djekšah, 24. v Grebinjskem Klostru, 26. v Timenici; — meseca vel. travna dné 5. v Kamnu, 6. v Žitari vesi, 7. v Globasnici, 8. v Koprivni, 9. v Št. Danielu, 10. v Vogrčah, 21. v Apačah, 28. v Kotljah, 29. na Ojstrici, 30. v Št. Jurji pod Kamnom, 31. v Šmibelu v Labudski dolini; — meseca rožnika dné 2. v Reichenfelsu, 3. v Theisseneggu, 4. v Kampu, 5. v Volčnici, 7. v Raiblu, 9. v Žabnicah, 10. Podkloštom, 11. v Blačah, 12. v Borolah na Zili, 13. pri sv. Lovrencu, 14. v Zwickenbergu, 16. v Greifenburgu, 17. v Penku, 18. v Stallu, 19. v Malnici, 20. v Teichlu.

Umrl je dné 5. t. m. čast. gospod Jakob Papler, vpokojeni duhovnik v Lipalji vesi, 50 let star. N. v m. p.!

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica za Sinčoves in okolico bo imela svoj

letni občni zbor

v sredo dné 14. sušca 1894 ob 1. uri popoldne v hiši načelnika Janeza Šumaha v Sinči vesi.

Dnevni red:

1. Potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
4. Razni predlogi in nasveti.

Ako ne pride pri prvem zboru dovolj zadruženikov, je drugi občni zbor ob 4. uri istega dné.

K obilni udeležbi uljudno vabi **odbor.**

Naznanilo.

Hranilnica in posojilnica v Tinjah bode imela svoj

letni občni zbor

dné 18. t. m. (to je na cvetno nedeljo) ob 11. uri popoldne v prostorni v Tinjah.

Ako k temu zboru ne pride potrebno število udov, bo se priredil II. občni zbor ravno tam ob 1/2 3. uri popoldne.

Dnevni red za oba slučaja:

1. Poročilo načelnikovo o delovanju posojilnice l. 1893.
2. Poročilo nadzorništvu in odobritev računa za l. 1893.
3. Predlogi o porabi čistega dobička.
4. Volitev odbora in nadzornikov.
4. Razni nasveti.

K obilni udeležbi uljudno vabi **načelnništvo.**

Vabilo.

k **rednemu občnemu zboru** hranilnice in posojilnice v Spodnjem Dravogradu, zadruga z neomejeno zavezo, dné 20. sušca 1894, ob 2. uri popoldne v zadrugi uradnici pri Rabiču.

Dnevni red.

1. Potrjenje letnega računa.
2. Sklep o čistem dobičku.
3. Volitev odbora.
4. Razni nasveti.

Če pri prvem zboru število udeležencev ni sklepčno, vrši se drugo zborovanje ob 3. uri ravno tam in z istim dnevnim redom. **Odbor.**

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica pri Dev. Mariji na Jezeru v Prevaljah priredi svoj

letni občni zbor

na velikonočni pondeljek dné 26. sušca t. l. v gostilni pri „Steklnu“ v Farni vasi popoldne ob 2 1/2 uri.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnikovo o delovanju posojilnice l. 1893.
2. Poročilo nadzorništvu o računih za l. 1893.
3. Odobrenje računa in poraba čistega dobička za l. 1893.
4. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
5. Razni nasveti.

K obilni udeležbi uljudno vabi **odbor.**

Listnica uredništva.

Gosp. Stojniču v Chamu potrjujemo, da smo prejeli naročnino v znesku 2 gld.; prosimo pa v prihodnje, naj bi nas naročniki s takimi tirjatvami ne nadlegovali; saj ima vsak poštni receptis v rokah, s katerim se lahko izkaže, da je plačal.

Loterijske srečke od 3. sušca.

Trst	13	19	18	21	3
Linc	14	29	52	21	73

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld	kr	gld.	kr.
pšenica	4	80	6	—
rž	3	75	4	70
ječmen	3	90	4	90
oves	2	40	3	—
hejda	4	30	5	40
turšica (sirk)	3	30	4	15
pšeno	5	80	7	25
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	75	1	20
deteljno seme	—	—	—	—
grah	6	—	7	50

Sladko seno je po 2 gld. 60 kr. do 3 gld. 60 kr. kislo 2 gld. 10 kr. do 3 gld. 30 kr. slama po 1 gld. 80 kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 60 do 68 kr. kila, maslo in puter po 95 do 105 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 29 do 33 gld. stari cent.

Kristusovo trpljenje

se bo predstavljalo dné 18. in 19. sušca ob 2. uri popoldne (če bo lepo vreme) v Kosen-tavri v Rožni dolini. Odraščeni plačajo 20 kr., otroci po 10 kr.

Igralci iz Lipe nad Vrbo.

Natakarice.

Dobro izurjena plačilna natakaraica, ktera za more položiti kavejjo, in druga mlada, pridna natakaraica, obe zmožni slovenskega in nemškega jezika, se sprejmete v veliko pivarno z 20. sušcem letos. Fotografije in spričevala zaželjena. Natančnejša pojasnila daje A. Kališ v Ljubljani. Prešernov trg 3.

Točarico

srednje starosti in lepega vedenja iščem za svojo gostilno z vrtom, kjer se toči tudi izvrstno pivo. Sprejme se ali na račun ali proti ugodni plači. Daniel Mokar v Metliki na Dolenjskem.

V vsaki fari in občini

se nastavi en pameten, spoštovan in premožen človek

kot zaupni mož

in bo imel kot tak precejšen postranski zaslužek. Pismene ponudbe je poslati z naslovom: „201.191 Graz, post. rest.“

KONJAK.

Ta iz krepkega, na lastnih goricah raščenege vina izvlečena Francovka je skušen pomoček za oživljenje dušnih in telesnih močij. Zoper protin, trganje, otrpnenje udov, revmatizem pomaga čudovito in uteši bolečine. Ena steklenica velja 1 gld. 20 kr. Stari konjak je za stare ljudi in take, ki so bolni v želodec, prava dobrota. Cena 1 gld. 50 kr. Kdor naroči 4 steklenice, se mu dá skrinjica zastoj in plača se na pošti voznina. Dobi se samo pri **Benediktu Hertl**-nu, graščaku na Goliču pri Konjicah na Štajerskem

Mlin.

Ribičev mutni mlin v Stari vesi pri Grebinju, z lepim pohištvom, hlev za dvoje goved in tudi en svinjak, mlin s 4 tečaji in 1 stopami, zraven njiv za 6 birnov posetve in pol orala travnika s sladkim senom, se dá na šest let v zakup (najem). Več pové posestnica Roza Štefan p. d. Vegant v Ovbrah (Haimburg bei Griffen).

Za veliko noč

priporočam svojo skozi 28 let vsestransko priznano, **najlepšo in najboljšo pšenično moko št. 0** v vrečicah po 25 kil za 4 gld. (kila 16 kr.). — Nadalje priporočam **rozine, cvebe, vamperle** (suhe jagode), **cimet, rožičevo štupo, droži** ali **mednice** in **maslo**, vse dober kup.

Ferd. Mussi

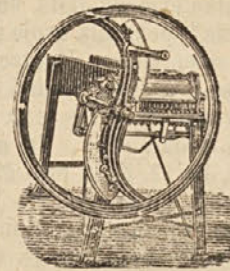
v Celovcu, stari trg 19 „pri zlatem vencu“.

Oves „Willkomm“.

Ta teška vrsta ovsu obrodi v vsakem zemljišču prav dobro; v planinskih deželah se je pokazalo, da ta oves najprej zori in največ obrodi. On ima prav dobro slamo za krmo in se ne poleže. Ker se mora ta oves na redko sejati, zadostuje 50 kil semena za eno oralo. Velja kila 25 kr., 50 kil 10 gld., 100 kil 18 gld., 5 kil v vrečici franko 1 gld. 80 kr. **Dupovski oves** dobro rodi posebno na peščenih in ilovnatih tleh. Tistega velja 50 kil 6 gld. 50 kr., 100 kil 12 gld. v vrečici na kolodvoru v Konjicah. Se pošilja, dokler seže zaloga.

Oskrbništvo graščine na Goliču pri Konjicah na Štajerskem.

Za krmljenje po zimi!

Slamoreznice, reporeznice in krompirje-reznice, priprave za poparjenje krme, štedilne kuhalnike, mlne za trojane in za mečkanje, robkalnice za koruzo, žitne čistilnice, stiskalnice za seno in slamo izdeluje trdno in ročno

PH. MAYFARTH in dr.

tovarna za kmetijske stroje.

Dunaj II/1, Taborstrasse 76.

Ceniki zastoj. — Zastopniki se sprejemajo.

Kmetija na prodaj.

Sramsčnikova kmetija v Kamnu pri Zelučah na Dravi, v Celovškem sodnijskem okraju, ki ima zidano hišo z enim nadstropjem, veliko zidano gospodarsko poslopje, oboje v dobrem stanu, 22 oralov 1559 □ sežnjev njiv, 12 oralov 1312 □ sežnjev travnika, 42 oralov 513 □ sežnjev gozda in pašnika, vse skupaj, se prodá dober kup ter se lahko precej prevzame. Več pové dr. Janez pl. Vest, c. k. notar v Celovcu.

Lekarna Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

Marijacejske kap-

ljice za želodec

zdavno preverjeno in znano zdravilo s čvrstilnim in krepilnim uplivom pri motenem prebavljanju, pri krču v želodec in zabasanju.

1 steklenica velja 20 kr., 1/2 tucata 1 gld., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Važno za vsako

gospodinjo in mater!

Kathreiner-jeva-Kneipp-ova sladna kava

se je izkazala kot najboljša, najzdravejša in najcenejša primes k navadni bobovi kavi. Sloveči učenjaki in zdravniki jo priporočajo posebno otrokom, ženskam in bolnikom, ki trpijo v želodec ali na živcih.

Pri nakupu je treba paziti, da se dobi pristno blago. Zahtevajte in jemljite le izvrne bele zavojce, ki nosijo ime

Se dobi porsod.

Kathreiner.

Pol kile 25 kr.

